

[Haugberg.]

sikkert betyde en Udvidelse af Undervisningstiden for mange Købstæders Vedkommende. For Landsbyskolens Vedkommende bestemmes det, at Undervisningstimernes Tal for de tre sidste Aargange ikke maa være under 960 Timer aarlig eller ikke under 24 Timer ugentlig, da nemlig et Skoleaar efter Forslaget nu skal indeholde 40 Uger. Det vil altsaa sige, at der for de ældre Børn i Landsbyskolen bliver Tale om ca. 30 pCt.s Udvidelse af Undervisningstiden. Dette finder vi meget heldigt, da Landsbyskolen derved ikke i den Grad som nu vil være Stifbarn inden for Skolevæsenets Omraade.

For Fagenes Vedkommende sker der heller ikke noget særligt for de yngre Klasser, dog bliver Tegning, Leg, kvindelig Haandgøring samt Naturhistorie obligatoriske Fag ogsaa i Landsbyskolen, og det er ingeniunde uden Betydning. For de store Børns Vedkommende, Børn fra 11—12 Aars Alderen til 14—15 Aars Alderen, sker der det, at Fag som Sløjd for Drengene, Husgøring for Piger, Naturlære, altsaa Fysik og Kemi, Samfundslære, Verdenshistorie og Sundhedslære tages med og gøres obligatoriske baade for Byskolen og Landsbyskolen ved alle Hoved- og Mellemkoler. Ogsaa disse Bestemmelser hilser vi med stor Glæde, da de vil gøre deres til at bringe Landsbyskolen paa Højde med Købstadskolen.

I Bestemmelserne angaaende Lærerne er der en Del helt nyt. Der kan efter Forslaget ansættes Timelærere ved Landsbyskoler; det er baade godt og praktisk, men der staaer, at disses Løn skal fastsættes i Forhold til den for Andenlærere paa Landet normerede Lønning. Mon en saadan Bestemmelse er fyldestgørende? Kan det ikke let blive saadan, at disse Timelærere bliver for daarligt økonomisk stillede? Mon ikke det bliver nødvendigt at fastsætte en vis Mindsteindtægt for dem? Der vil jo saa godt som ingen Adgang være for dem til at tjene noget ekstra. Maaske var det ogsaa en Udvej at tildele dem Timer i Aftenskolen, at give de fastansatte Lov til at lade Timelærerne besøge deres Timer i Barneskolen, mod at de fast ansatte besøgte Timerne i Aftenskolen eller den tekniske Skole. Naar jeg nævner en saadan Bytning, er det, fordi det maa antages, at de fast ansatte, som Regel ældre, Lærere vil have de bedste

Betingelser for at undervise voksne Elever. I Tilknytning til denne nye Timelærerinstitution i Landsbyskolen er der føjet den Bestemmelse, at Undervisningsministeren kan tillade, hvis der ikke kan blive et rimeligt Timetal til en saadan Timelærer, at lade Undervisningen besøge af særligt uddannede Faglærere. Jeg finder denne Bestemmelse nødvendig og ogsaa meget praktisk, men jeg henstiller til Undervisningsministeren, at Bestemmelsen ogsaa fortolkes derhen, at en Lærer, der paa Grund af Svagelighed, Videreuddannelse eller andet ønsker sig fritaget for nogle Timer i kortere eller længere Tid, kan søge og forvente at faa en saadan Fritagelse i Henhold til disse Bestemmelser. Det er nemlig min Tro, at en saadan Fortolkning vil blive hilst med Glæde af mange Lærere, særlig da Forslaget her ikke berører Lærernes pligtige Undervisningstimetal, ud over at Gymnastik og Haandgøring i Landsbyskolerne efter Forslaget lægges ind under de 36 ugentlige Undervisningstimer, som en Lærer har Pligt til at have. Thi det maa ikke glemmes, at man ingen Steder har flere eller saa mange Undervisningstimer for Lærere som hos os. Nu forstaaer jeg imidlertid, at naar dette Forhold ikke er taget i Betragtning, skyldes det i denne Omgang udelukkende økonomiske Grunde.

Bestemmelsen om, at der ved den eksamensfrie Mellemkole skal ansættes tilsvarende Lærerkræfter som ved Eksamens-Mellemkolen, er sikkert udmærket og vil gøre sit til, at den eksamensfrie Mellemkole straks vil blive placeret paa Linie med Eksamens-Mellemkolen i Folks Omdømme, og det ønsker vi meget gerne maa blive Tilfældet.

Den Adgang, der aabnes til paa Kvinde-seminarierne i disses 3die og 4de Klasse at lade Eleverne vælge Køkkengøring som Speciale, er baade nødvendig og vel begrundet, da Husgøring jo i vid Udstrækning gøres obligatorisk efter dette Lovforslag.

At Forskolelærerindernes Uddannelse gøres 2-aarig, samtidig med at Forskolelærerinderne fremdeles kun maa undervise Børn paa indtil 10 Aar, betragter vi ogsaa som et Fremskridt. Bestemmelsen om, at Ministeren kan tillade, at der gives de nuværende Forskolelærerinder Ret til at undervise i den treklassede Landsbyskoles